

Nro. 42.

**A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBÖL.**

Indúlt Bétsből, Kedden November 24 ik napján,
1807-ik esztendőben.

B é t s.

Közlöttük a' Magy. Kurir E. Olvasóival Eö Cs. Kir. Felségének azon kegyelmes tzeduláit, mellyeknek egyikében Eö Felsége Nagy Mélt. Erdödi Gróf Pálffy Károly Eö Excellentiáját tulajdon kívánsága szerént nyugalomra botsátani, és hosszas szolgálatjával való tellyes meg elegendésének tanúbizonyosságul Eö Excellentiáját mind magát, mind első lienáján lévő és következő férfi maradékaikat az egész Auszriai Monarchiában Herczegi rangra emelni, mint a' köz hasznú szolgálatokat illendöképen meg jutalmaztatni kívánó édes atya és Fejedelem, kötelességének tartotta. Közlöttük azt

T t

is, melyben Eő Felsége Nagy Mélt. Gróf Erdődy József Vice Cancellarius Eő Excellentiáját ezen fontos hivatalyában mutatott nagy talentomaira, fáradhatatlan munkásságára, és a' Fels. uralkodó Ház, 's Magyar Haza eránt mutatott fegyhetetlen hívségére nézve Fő Cancellariussá tenni méltóztatott Eő Felsége. Most tehát azokat az Oratiókat is közöljük a' Magy. Kurir tisztelt Olvasóival, a' melyeknek egyikét herczeg Trautmanndorff Csász. Fő Udvarnok Mester Eő Kegyelmsége a' fels. Magy. Cancellária felsőbb 's alacsonyabb rangu tagjai jelenlétekben mondotta, midőn Gr. Erdődy József Eő Excellentiáját, Novemb. 17-ik napján Fő Cancellariusi hivataljába Eő Csász. Kir. Felsége rendelése szerént béiktattatna volna; a' másikában pedig Eő Excellentiája az új Fő Cancellarius az Eő Felsége eránta mutatott Kegyelmeffégét, és a' fellyebb nevezett bé iktató Cs. Kir. Commissarius Eő Herczagsége kegyeffégét meg hálalta.

Herczeg Trautmanndorff Csász. Kir. Fő Udvarnok mester következő szép oratióval iktattatna bé Fő Cancellarius Eő Excellentiáját.

„Mivel Eő Csász. és Apostoli Királyi Felsége a' mi leg kegyelmesebb Urunk, a' maga Kir. Udvari Magyar Cancellariusának üresen maradt helyét Gróf Erdődy Eő Excellentiájának adni, 's nékem kegyelmeffen meg parantsolni méltóztatott, hogy Eő Excellentiáját az épen most jelenlétemben az Eő Cs. Kir. Felsége hívségére szokott hittel való maga le kötelezése után, ezen Udvari Cancellariának bé mutassam: e' reám kegyelmeffen biztatott dolgot annál nagyobb örömmel tellyesi-

tem bé, mennél bizonyosabb vagyok arról, hogy Eő Felsege öly Ministert választott, a' ki ennél az udvari Cancelláriánál számos esztendőktől fogva a' maga talentomainak, egyenes szívűségének, értelmességének, a' közönséges dolgok folytatásában való tapasztalásainak, úgy szinte a' Felseges szolgálatban és Hazája hőldőségának munkalodásában határt nem esmérő buzgóságának tsalhatatlan próbáit adta. Egész bizodalommal vagyok Eő Felsege az eránt, hogy minden itt jelenlévők tartozó kötelességeiket örömmel fogják tellyesíteni, és egy illy érdemes Előjárójok 's Fejek eránt allatavalókat illető tisztelettel lesznek, 's néki minden hivatalbéli foglatatosságaikban engedelmeskedni fognak. — Nékem magamnak is különös örömemre szolgál, hogy az én első közönséges hivatalomheli munkát egy illy tekintetes és méltóságos gyűlésben, és egy illy tiszteletre méltó Előjárónak béiktatasában vihettem végbe.“

Erre az Oratióra az új Fő Cancellarius Eő Excellentiája következőképen felelt:

„Az Eő Császári 's Apostoli Királyi Felsege Kegyelmeffégének, és hozzám való kegyességgel tellyes bizodalmának meg betsülhetetlen és fénylő tanúbizonyságát tántorithatatlan jobbágyi hiveséggel, és a' leg elevenebb háladatossággal tisztelem erre az én Magyar Cancellariusi méltóságra lett fel emeltetésemben. Engedje meg Hercegséged, hogy én egyszermind azon kötelességeimnek fontos vóltokról való meggyöződésemről, mellyeket én az Udvari Cancellariusiussággal öfzve kötött foglatatosságookról magamra válalok, valást tegyek, t. i. a' Kir. szék szentséges jussaira

tantorgás nélkül való hivatással, meg vesztegethetetlen vigyazósággal. És határ nélkül való magam feláldozásával figyelmezni, a' mi Kedves Hazánknak azt az alkotmányát védelmezni, a' mellyben a' mi őseink magok dicsőségeket és boldogságokat taak nem ezer esztendeig helyhezítették, a' mellyben a' mi maradékaink, a' mi király és Háza eránt való szeretetünknek emlékeztető jelét várják, ennek a' kedves Hazánkunk javát öregbíteni és állandóvá tenni. Ezeknek a' Királyi nagy kötelességeknk fáradhatatlan gyakorlásában várja a' maga népének kegyelmes atya az én munkás elősegitésemet is. Egyedül arról való álhatatos meg győződéssem, hogy én minden tehetséget, életemnek minden egyéb gyönyörűségeit erre a' Felséges tzelra feláldozom, válaltatja fel velem ezt az új hivatalt örvendetes bióodalommal lévén annak kívánatos végződése felől. Megesmérem, hogy nehéz, igen nehéz egy olly hivatalnak meg felelni, melyből a' maga Fejedelmének háladatosságával, a' Hazától való tiszteletessel, alattavalóinak fiúi meg illetődésekkel meg tetézt Magyar Országi Eő Rendeknek leg tiszteleteseből Véné herczeg Pálffy Károly, familiójának Herczegi rangra lett fel emeltetésével épen most ki lépett. De ha egy illy igen érdemes férfiúnak tisztségében való követéssel dísekedhetek, nem kevésbé kell avval is dísekednem, hogy én Eő Herczegségét minden hivatalbéli fog'alatosságaimban követő például tefzem magamnak. Ez által bizonyoson meg fogom a' mi Felséges Fejedelmünknek jó tettzését, s a' Háza háladatosságát nyene ni; ez által nyilván valóvá tefzem azt a' bel-

ső tiszteletet, azt az érzékeny tudálást, mely az én szivemben, és minden jelentésvőknek szivekben ezen nagy férjfiú eránt el ölthatatlanúl élni fog. “

„Ti hozzátok fordúlak ezen Udvari Kantzelláriának Erd. Tagjai! Ennek a' szép végnek előmozdítására ki rendeltetett kedves munkás társaim! A' Kegyelemetek királyunk eránt való hiveségét, minden jó eránt való próbált buzgoságot, a' Status szolgálatjában való fáradhatatlan munkásságot már régen atyai kegyelemmel vette a' mí leg kegyelmesebb Fejedelmünk. Hogyha arra serkenténém az Urakat, hogy féltételeimben részt vegyenek, hogy az én erőlködéseimet böltsességek és tapasztalásaik által gyámolítsák; valósággal megmenet es néveném szép tulajdonságaiknak es jó indulatjoknak nagy betét. — Aival hízeltkedek magamnak, hogy én az Urak szeretetét es szereteteknek fontos próbáját meg érdemlettem. Kérem méltoztassék Hercegséged, azon kinyilatkoztatásomnak Eö. Csáfz. Kir. Felsége előtt hatalmas organumja lenni, melly az egész udvari Kantzellariat velem együtt lelkesíti 's az én béiktatásomért tartozó háladatosságomat el fogadni, es az én határ nélkül való tiszteletemet kegyelmessen venni. Ha ez az igen szép, 's reám nézve el felejtethetlen nap még nagyobb dicsőítés nélkül is szüköiködött, nagy szerentsénk közzé számláljuk, hogy a' mi Hercegséged eránt való mélységes tiszteletünket ezen gyűlésben is meg bizonyíthattuk. Én a' ki Kegyelmes Hercegséged mint Cs. Kir. Fő Udvarnok Mester által ezen hivatalomba béiktattam, leg első vagyok, 's ugyan azért tellyes bizodalom-

mal vagyok az eránt, hogy engemet maga emlékeztében továbbra is meg tartani méltóztatik. — Vajha ez az óhajtott meg emlékezés azon óltalomnak és jó indulatnak záloga lehetne, a' melyért én az egész Udvari Kancelláriával együtt Hercezségednél esedezek.

A' múlt Posta napon a' 4-ik szám alatt költ Magyar Kurirnak 638-ik lapján félbe szakatt Bécsitzikkelynek tovább való folytatása.

B. Hadi szolgálatra ismét fel vétettek a' penzióval ennekelőtte elbocsattatott Fő Strázsamesterek Klespe mint Zenggi Kommendans, és Hardegg a' Csász. Kir. testőröző Trabant Seregénél.

C. A' következő számfelett való tisztek valóságos szolgálathoz léptek, úgymint: Fő Strázsamesterek Krauser a' Hilburghausen Rgból a' 24-ik Regementhez; Georgy a' János Nepomok Fő Hercege Rgtől a' Kollowráthoz; Frisch a' Mitrowszky Antal Rgtől a' Vogelsangéhoz; Sommer a' Kerpen Rgtől a' Würaburgi Nagy Hercegehez; Taxis a' Lotharingiai hercege Rgtől a' Klénauéhoz; Gissen a' Stein Rgtől a' Gemmingenéhoz; Hennuy a' Hohenzollern Rgtől a' Ferentz F. Hercege Vasas seregéhez; Orményi a' Hiller gyalog Magy. Rgtől a' Gyulaiéhoz; Chorich a' St. Georg Rgból a' Creutzer Rhez; és Grammatica az 1. Banális Rgtől a' 2-ikhez.

D. A' tal tétettek: Obristlajtnantok Vécsey a' Hessen-Homburg Husz. Rgtől a' Kienmayeréhez; Borsitzky a' Kienmayerétől a' Hessen-

Homburgéhoz — Fő Strázsamesterek: Bentheim-Steinfurt a' Kerpen Rtól a' Lajos F. Herczegéhez mint első Fő Strázsamester; B. Lusinsky a' Kienmayer Rgtól az Ottéhoz; Eöt-vöss az Ott Rgtól a' Kienmayeréhez; és Callaghan a' Neugebauerétől a' Devaukéhoz.

E. Penzióba tétettek felsőbb rangal: Dalquen Obrifter az első Garnizon Regimentől Generál Major rangal; Obriflajtnant Urracca a' Reufz Plauen Rgtól Obrifter rangal; Fő Strázsamesterek St. Quentin a' Ferencz F. Herczeg Vassas Rgból; Maretich a' Creuzer Rgtól és d'Authier pensionatus F. Strázsamester mind hárman Obriflajtnanti rangal; Bacsinsky lovas Kapitány a' Lothringen Rgból, és Grünthali Oefner az Eszterházi Regimentjéből való Kapitány mind ketten Fő Strázsamesteri rangal.

F. Penzióba tétettek vólt rangjokkal: Herrmann és Richter Generál Majorok; Obersterek: Novák a' Kollowrath; Zieglegg a' Coloredo Wenczel; és Strachwitz a' Risch Regimentjéből — Obriflajtnantok: Ottenburgi Maschaka a' Kollowrath; Malleka a' Vogelsang; Martin a' Riesch; Michaélis a' Kaunitz; de la Busziere a' Würzburgi Nagy Herczeg; du Moulin a' Jellachich Ferencz Regimentjeitől; Mathieu a' Zenggi Commendans — Fő Strázsamesterek Castiglione a' Kollaredo Wenczel; Holbert a' Froon; Longville a' Lindenau; Cramer és Reichelt a' Zach; Ottenfeld a' Császár vassas; Soel a' Riesch; Galeotti a' Reufz-Plauen; Kobelt a' Vogelsang; Eisenkolb a' Würzburgi N. Herczeg; Gier-

Schick a' Lothringen; Ferenczy a' Gradiškai; és Wohlgemuth a' 2 dik Banalis Regementektől.

G. Quiétáltak: Steigentesch Obristlajtinánt a' Vukassovich; és Bánffy lovas Kapitány a' Fő Herczeg Ferencz Vasas R. ből fő Strázsamessteri rangal.

H. Meg-hóltak: Langen General-Major és Theresienstadti várbeli Commendans; Roth Obristlajtinant a' Pontonier batalliontól; Stuart penzionatus Obristlajtinánt; és Sebastiani Fő Strázsamesster az Erbach Rjétől.

Végezetre a' Herczeg Coburg gyalog Regimentjének Obersterét Zienasi János Györgyöt, a' Felső. Austriai Ház hadi szolgálatjában, 37 esztendőket el töltött hiv és hasznos szolgálatjáért, mind két nembeli törvényes maradvékival együtt örökös tartománybéli Nemesfégre emelni, és az arról való Királyi patsótes levelet ki készítetni méltóztatott Felső. Urunk.

Hadi Tudósítások.

Az 155 Novemberi Koppenhágai levelekből azt olvassuk, hogy az a' közönséges hír, hogy az Orosz Császár Anglia és Svécia Országok ellen hadat indított, és hogy a' Pétersburgi Csász. Udvarnál lévő követ Minister Lord Gower onnan elment volna, meg nem valóságosodott; arról mindazáltal kételkedni sem lehet, hogy ezen Minister újabb kereskedéshéli alliantziát akart az Orosz Birodalommal kötni; de semmi jó választ nem vett Gróf Romanzofftól. Azonközben még

most is sok Angliai kereskedő hajók takarodnak az Orosz kikötőhelyekbe.

Ellenben a nagyon meg bántatott, és magáért bosszút állani kívánó Dánia Országban erős hadi készületek tétettetnek, Koppenhágában és több Dániai városokban sok rabló hajók kézzittetnek ki, melyeknek tulajdonosait ki telhetőképen segíti a Kormányzók, a mely végre igen alkalmas fekvése van Dánia Orzágnak. — A Koppenhágából ki költözött Anglus katonaság a felette való nagy sietség miatt 1000 darab nagy kaliberű ágyút, sok bombát, golyóbit, töltést, 's több e' félét hagyott hátra. Az Angliai Kormányzóknek minden nap száz ezer tallérjába került a Koppenhága ellen küldött expedíciója. — Az ellenséges hajóereg, onnan lett el menetelkor 80 Anglus 's Dánus linea hajókból, fregatokból, és több apróbb rangú ágyúzó és 388 szállító hajókból állott.

A múlt October 27-ik napján egy olly parantsolat tétett Helsingörben közönségesfé, mely szerént mindenütt, a hol Anglusok találtnak velük ellenségesképen kell bánni. Még azon a napon 14 Anglus hajó evezvén a Sundi szoros tengeren, a parantsolathoz képest erőssen tüzeltek arra, és 4 Anglus hajó maga vitorlát le bocsátván, magokat fel adták; a többi a Svéciai partok felé nagy sebességgel evezvén oda el is érkeztek. — A következő napon két nagy Angliai kereskedő hajó evezvén ki a Német tengerből, azokra a Kronenburgi erősségből keményen tüzeltek a Dánusok, melyeknek egyike meg szabadult, a másika pedig, mely kafféval és nádmézzel volt meg terhelve, kénytelen volt magát fel adni.

Azonban még most is sok Anglus hadakozó hajók leselkednek a' Dániai vizekben, de mivel a' Zelandiai tengeri partokon mindenütt sok katonaság telepített le, újban ki szállani nem mérészelnek, és naponként gyakorja öflokbe kapnak az Anglus és Dánus ágyuzó hajók egymással. A' mit magokkal el vihettek az Anglusok el vitték, a' mit pedig el nem vihettek, azt öfzve rontották. — A' hajó építő megazinumban semmi se maradt épségben, a' mit öfzve törni lehetett. — A' Sz. János nevű ispotálynak 80000 tallér kárt tettek, még a' betegeknek párnáikat és takaró pokrótzaikat is el ragadozták. —

A' Dániai hajó seregektől, a' mint a' Koppenhágai 1-ső Novemberi tudósításokban meg jegyzik, mellyek töbnire Német Országban öfzveverbuált legényekből állottak, ezer emberrel több szökött által az Anglusokhoz. Több eleséseken kívül minden Anglus hadakozó hajó 10—20 darab ökröt vitt el Zelandiából, de nem ingyen hanem kész pénzbeli fizetésért. Ezt pedig azért mivelték, hogy Angliába való bé éréséig mindenkor friss hússal öthessenek. — A' hátra maradt Anglus hadakozó hajók többire a' Nagy Beltben leselkednek, hogy annál fogva semmi egyeffég ne lehessen a' Fioniai és Zelándiai szigetek közt. E' lehet kétség kívül oka annak is, hogy a' Dániai Korona herczeg, kiért készek élni és meghalni, még eddig vissza nem mehetett Koppenhágába. —

Nagy Britannia.

A' Dániai Követ Rist úr October 20-ik nap-

ján még Londonban volt. Az Anglia Országai kikötő helyekben 440 Dánus hajók vannak leárestálva, mellyek még eddig kotyavetyére nem vetettek, hanem csak sequestrum alá rekesztettek. Minden Dánus Kapitánynak napjában 2 sillinget (Egy Silling 34 krajtzárt tesz), minden Hadnagy-nak másfél sillinget, minden hajós legénynek, 1 sillinget fizet Anglia: — Oct. 17-kén Paraquajának Rio de la Plata tartományából 4 millió piafterrel evezett bé a' Portsmouthi kikötő helybe egy Anglus fregat — Canning külső dolgokra ügyelő minister és L. Caslereagh a' Dánia expedíciójának leg nagyobb eszközlői közönséges utálatban vannak a' Nemzet előtt. — A' Sz. Domokos szigetébéli fekete fő vezér Christophle, Londoni Agensének az igen esméretes Peltiert nevezte ki, és mivel nálla a' pengő pénz nagy szükében van, száz ezer font kaffét rendelt esztendőnként való fizetésére. — Azon szigetből, t. i. St. Domingóból 9000 bál kaffé küldetett Londonba. — Melly nagy szükség legyen már is Angliában az Európai több kikötőhelyeknek Brittusok előtt való ki zároltatások miatt, csak abból is kitettzik, hogy kéntelen volt a' Kormányfő a' Kereskedőknek, az áruportékaikra 4 millió font sterlinget költsön adni.

Robertson igen tudós és híres Anglia Országai Historikus, az Amerika fel találásáról irt tudós és közönséges kedvességű munkájában, a' többi közt azt jegyzette meg, hogy 1492-ik esztendő-től fogva, a' midőn tudniillik Kolumbusz Kristóf az új világnak leg első szigetét Guanahanit, melly most St. Salvatornak hivattatik. Octob. 11 és 12-ik napjai közt való éjel fel találta, a' je-

jelenvaló időig, 15 ezer millió piafter, vagy két forintos tallér küldetett onnan Európába arany és ezüst pénzben. Hát minémű következései voltak a' Mexikói és Perui számlálhatatlan kintsnek Európában? A' pénznek képzelt betse le szállott, mindenféle eseség nemei meg drágultak, következésképen nem hogy gazdagabb hanem inkább szegényebb lest Európa. A' leg több Fejedelmi kintstárak ki üresítettek, a' templomokban talált arany és ezüst edények öfzve olvasztattak, 's pénzé verettettek, annak leg nagyobb része száz meg száz utakon és módokon Angliába folyt, a' napkeleti Indiai kintsekkel együtt. Egy Anti-Ministerialis Londoni Zournál azt jövendöli, hogy mihelyt a' fabrikabéli munkák Angliában meg szűnnek, és a' munkások keyeret nem kereshetnek, melly a' több Európai kikötőhelyeknek bé zároltatások által meg is történik, lehetetlen leszen N. Britanniának sokáig fenn állani.

Az Independent Whig nevezetű Londoni Antiministerialis újság levelek N. Britanniának jelenvaló állapotjáról így szólnak: „Ma hónap egy harattya, egy frigyese sem leszen Angliának. Annyira meg keseredtek ellenünk a' Dánusok, hogy egy Britus katona sem mutathattya magát előttök vezedelem nélkül. — Az Orosz Császár minden északi Hatalmasságokat arra serkenget, hogy ellenünk vele szövetségre lépjenek, és határt vessenek Anglia despotismusának a' Balticum Tengerben. Az Orosz Birodalom kikötőhelyei jó védelmező állapotba helyhezttettek, és olly intézetek teterődtek, hogy a' Balticum Tenger Szabadsága mindentör fenn maradhasson. — Hollandia, Dá-

nia, és Prusszia az Angliával való kereskedéit és egyességét szorosan meg tilalmazták. Nagyon panaszkodik a' Svéciai Kiráy ellenünk, hogy mikor segedelmünkre leg nagyobb szüksége lett volna, akkor nem segítettük, hanem azon hadi és hajóseregeket, a' mellyekkel őtet biztattuk vala, Koppenhága ellen küldöttük. — Ezen igazságtalan expeditiónk által mit nyertünk? néhány régi romladozó hajókat, a' mellyekre sem szükségünk nem volt, sem hasznokat nem vehetjük. —

Frantzia Birodalom.

A' Londoni Ministerium Apologiajára közönségesse tétetett Jegyzeseknek folytatása:

A' sem igaz, hogy a' Holsztia mellett állott Frantzia seregek meg erősítettek volna, és hogy azért állitatattak volna oda ki, hogy Holsatiát megtámadják. De ha azt akarták volna, ki állott volna ellenek? Nem miveltek, mivel mivelni nem akarták. — Azért hírefszették ezt az Anglusok, hogy Dániát a' maga hadi erejének azon tartományba való küldésére gerjesszék, 's annál fogva a' Koppenhágai katona őrizetet meg gyengítsék. A' Holsatia mellett feküött Franczia Ármadia arra volt el szánva vagy ki rendelve, hogy azon expeditiónak ellene állhasson, melly oda ki szállani igyekezett, de kevésbe veszedelmesnek tartották az Anglusok a' velek szövetséges és őltalom nélkül maradt Hatalmasságot meg támadni, mint sem a' Frantziákat, egy minden őrizet nélkül való várost ostromlani, néhány tsendes békefényben élt

lakosoknak hajlékaikat meg égetni, sok ártatlan asszonyokat, gyermekeket és véneket életektől meg fosztani, 's az által a' következő maradékok előtt is utálatossokká tenni magokat. — Melly nevetséges dolog, a' midőn avval igyekeznek az Angliai Kormányzék magát menteni, hogy kéntelen volt Dánia ellen fegyvert fogni, mintha nem ő lett volna a' meg támadó rész, mintha más egyebet mivelne, és nem akarna szüntelen való háborút folytatni. — És ki ellen fogott fegyvert Anglia? Ellensége ellen é? Epen nem. Mindenkor kész a' részre nem hajló, a' gyengébb, és vele szövetséges Hatalmasságokat meg támadni.“

(A' többi következik.)

A' Pétersburgi Csász. udvarnak Párisban rendelt követje Gróf Tolstoy oda már meg érkezett, és e h. 4. kén a' Frantzia Császárhoz Fontainebleauha ment. — Pétersburgba Caulincourt (olvasd Colinkor) osztaályos Generális és Csász. Fő Lovász Mester küldetett rendkívül való Fr. követnek. Az Orosz követ Novemb. 6. dikán ment audientziára a' Franczia Császár eleibe a' szokott tzeremoniával, és mint rendkívül való köyet maga meg hatalmazó levelét bé nyújtotta. A' Pétersburgba ment köyet Generál Caulincourt mellé 2 követségbeli Titoknokok adattak, u. m. Rayneval, és Prevost.

Északi Amérika.

A' szövetséges Statusoknak Anglia ellen való Végzéseknek további folytatása.

„Tehát közönséges meg egyezésből azt végezzük, hogy mi a' nemzeti törvényeknek és a' neutralitás jussainak ezen alacsony felkúséggel össze köttetett meg sértődését, a' mi Ch és a' pe ák nevű fregatunk ellen végbe vitt gonofzságot, mint az Anglia részéről való ellenségeskedésnek kezdetét úgy szemlélyük, úgy tartjuk, és azon példa nélkül való erőszakos intézeteket, és a' pallérozott nemzeteknél még esmérletlen principiumokat, a' mellyeket Anglia a' mi polgártársainának vérekkal meg petsételni csak játéknak tart, utállyuk, és meg hofszullyuk. Végezetre egyenlő akarattal azt végzük, hogy mi a' mi terméseinkel és manufacturainkkal meg elégedvén, az Anglia productumoknak és kézmiveknek hozzánk leendő bé hozattatásokat többé meg nem engedjük, hogy mi javainkat és vérünket önként feláldozzuk, és arra fogjuk a' mi Kormányzszékünket bírni, hogy minket az illy tetemes meg sértődésekért való elégtétel kívánásban gyámolítson és segítsen. Egyenlő akarattal azt végezzük, hogy jelenvaló végzésünknek máffá a' Szabad Sztátusok Előülőjének küldetteffen meg, és tétetteffék az újság levelek által közönségeffé.“

A' 8-ik Septemperi Neu-Yorki tudósítások azt tartják, hogy az Amerikai Szabad Sztátusok közönséges gyűlést szándékoztak azon hólnap 26-dikén Washingtonban tartani, mellyben mindeneknek értelmek lizerént, leg elsőben is a' N. Britannia ellen való háború fog meg határozatni. Közönségesen minden bizgó hazafiak úgy annyira fel tüzesedtek, hogy a' Congressusnak az a' tagja, a' ki az Anglusokkal tovább is fenn tartatandó

békefégről csak egy szót szólna is, veszedelem-
ben ejtené életét. Allig lehet azt a' forró buz-
góságot képzelni, a' mellyel az Amériikai kikötőhe-
lyekben a' hadakozó hajók készítettnek; Kivált-
képen a' sebesen evezőknek tsinálásában foglalá-
toskodnak, hogy minden tenyerekre ki küldettét-
vén a' Brittusok kereskedéseket öfve romthassák.
Leg elsőben is észak felé új Sötöziát, dél felé pe-
dig az Anglus szigeteket szándékoznak meg tá-
madni. — Valamin az Európai, úgy az Indiai ten-
gerekre is sok rabló hajókat küldenek ki. — Egy
Antigából Neu Yorkba ment hajós kapitány Se-
vier oda öfly hírt vitt, hogy Anglus Admirál
Duckworth, a' ki Augulus 8 kán Angliából
küldetvén azon szigebe ki szállott, leg első fogla-
latosságát is arra fordította, hogy az Anglus kap-
zsi hajókat az Amériikai hajókkal való bara-
tságos bánásra bírassa, a' mellyekkel a' ten-
gereken öfve találkoznak. Azt gondolják,
hogy az által az Amériikai Statusoknak fel gerjedt
haragjokat le fogják tsendesíteni.

* *

Az az emlekeztető öfzlop, mellyet most ural-
kodó Fejedelmünk néhai II. József Császár ham-
vainak örökös tiszteletére készítettett, ma dél után
12 és 1 órak közt fog nagy pompával az ide va-
ló Publicumnak leg elsőben meg mutatni. —
Minthogy már akkor a' mai Kuria a' nyom-
tató sajtó alatt kell lenni, azon pompának körül-
állásos le írását, a' jövő posta napra halasztani
kénytelenek vagyunk.

D. D. S.